

dende lov. Imidlertid vil det — i betragtning af den nedgang i fondens indtægter, som forventes, jfr. bemærkningerne til kapitel 3 — inæppe være realistisk at stille mod generelle udlån fra fonden til opførelse af nye biografbygninger. Dog bør der være mulighed for, at fonden i ganske specielle tilfælde efter forudgående godkendelse af ministeren for kulturelle anliggender kan yde lån også til opførelse af nye biografbygninger.

Til nr. 8.) Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 18, stk. 2, nr. 8), idet dog formuleringen er ændret fra „Stipendier til filmkunstnere og filmteknikere“ til „Stipendier til studier på filmkunstneriske og filmtekniske områder“. Baggrunden for denne ændring er, at erfaringerne har vist, at der også kan være behov for at give andre, der arbejder med film, som f. eks. journalister, videnskabsmænd og lign. adgang til at opnå stipendier fra fonden.

Til nr. 9.) I medfør af den gældende lovs § 18, stk. 2, nr. 9 kan der ydes støtte til danske films deltagelse i udenlandske filmfestivaler. Det arbejde, der — ofte i forbindelse med udenrigsministeriet — i henhold til denne bestemmelse er gjort for i udlandet at fremme kendskabet til danske film, er foregået dels ved filmfestivaler og dels ved filmuger og dermed beslægtede arrangementer. Danske film er herigenom blevet vist i en række lande, hvor man tidligere slet ikke kendte eller højst havde et sporadisk kendskab til dansk filmproduktion. Afsætningsmulighederne for danske film i udlandet må anses for at være bedre idag end tidligere. Såfremt der kan skabes et egentligt udlandsmarked for danske kvalitetsfilm, vil det virke stimulerende for den hjemlige produktion. Det foreslås derfor at give bestemmelsen en lidt bredere formulering, således at der fremover også kan gives støtte til andre arrangementer end de ovenfor nævnte, såfremt de skønnes at kunne tjene til udbredelse af kendskabet til kunstnerisk værdifulde danske film i udlandet.

Til nr. 10.) Den gældende lov indeholder ingen udtrykkelig bestemmelse om, at der af filmfonden kan ydes støtte til udgivelse af publikationer vedrørende filmkunst. Filmfondens bestyrelse har imidlertid i nogen lang række tilfælde, med godkendelse af ministeren for kulturelle anliggender i medfør af lovens § 18, stk. 5, ydet støtte til udgivelse af filmtidsskrifter og forskellige værker om film. Da ydelsen af en sådan støtte naturligt falder ind under fondens virkeområde, foreslås det, at der optages en udtrykkelig bestemmelse herom i loven.

Til stk. 2. Ifølge § 18, stk. 1 i den gældende lov skal af filmfondens midler forlods afholdes udgifterne til de i lovens §§ 13 og 14 omhandlede pensioner og

understøttelser, de med fondens administration, driften af Statens filmcentral og Statens filmmuseum samt filmrådets og biografrådets virksomhed forbundne udgifter. Endvidere overføres hvert år til ministeriet for kulturelle anliggender og undervisningsministeriet henholdsvis 150.000 kr. og 50.000 kr. som rådighedsbeløb til fremme af almene kulturelle og videnskabelige formål.

Som det fremgår af bemærkningerne ovenfor til kapitel 3 vil det være nødvendigt at lette biograferne for en del af de afgifter, som i dag indgår i filmfonden. Dette betyder, at fonden får væsentligt færre midler til opfyldelse af sine primære forpligtelser, nemlig ydelse af støtte til de ovenfor nævnte foranstaltninger til gavn for dansk film. I denne situation finder ministeriet for kulturelle anliggender, at det ikke længere vil være muligt også at belaste fonden med udgifterne til driften af Statens filmcentral og Det danske Filmmuseum. Disse to institutioner, der for øjeblikket betales af fonden med en årlig nettoudgift på ca. 5,1 mill. kr., behandles allerede rent faktisk af ministeriet for kulturelle anliggender i alle relationer som almindelige statsinstitutioner. Det foreslås derfor, at de overføres til finansiering af statsbevillinger under ministeriets ordinære budget.

Dertil kommer, at Statens filmcentral efter den foreslåede fremtidige ordning alene vil få opgaver i relation til film i undervisnings og oplysningens tjeneste, hvorfor denne institution bør udgå af loven om film og biografer. Der fremsættes samtidig forslag til særlig lov om Statens filmcentral.

Endvidere foreslås det at opgive overtørlsen af et årligt beløb til ministeriet for kulturelle anliggender og undervisningsministeriet. Det har ofte været kritiseret, at fonden på denne måde skulle stille midler til rådighed for formål, der var filmbranchen uvedkommende, og med den forventede betydelige reduktion af fondens midler kan det ikke længere anses for holdbart at opretholde denne bestemmelse.

Dansk filmproduktion arbejder fremdeles under overordentlig vanskelige vilkår. Ifølge en af Forningen af danske Filmproducenter udarbejdet oversigt gav således af ialt 95 danske film, produceret i årene 1965-69, 61 underskud, uanset at 28 havde opnået støtte af filmfonden.

Det må derfor anses for påkrævet, at det beløb, der tilgår filmproducenterne, ikke procentuelt bliver lavere end efter den gældende lov.

Da billetafgiften som nævnt foreslås nedsat fra 15% til 12½% af entreindtægten, foreslås det, at der af filmfonden forlods ydes de danske producenter et årligt beløb, svarende til differencen mellem